THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE
DOKUMENTÁCIÓS ÜGYOSZTÁLY (1)

Pennig. Fogolyszám: 93147.

1889

J e g y z ö k ö n y v,

felvétetett Budapesten, 1945.VIII.3.-án, a "DEGOB", Deportáltakat Gondozó Országos Bizottságnál, Budapest, Bethlen tér 2.

Név:	M o n d s c h e i n Györgyné
Született:	1924.V.22.-én, Pálházán
Lakik:	Budapest, Akácfa utca 32
Foglalkozása:	háztartásbeli
Táborok:	

Ravensbrück: 1944.XII.9. - egy hónap
Pennig: 1945.I.9. -1945.IV.13.

Fentnevezett elöadja a következöket:

1944.XI.26.-án hurcoltak el nyilasok a lakásomról és a Tattersaalba vittek,majd onnen az Óbudai Téglagyárba. Egy nagyobb transzport volt, létszámát nem tudom megmondani,amelyet 1944.XII.1.-én vagonírozták be. Az útra ennivalót egyáltalán nem kaptunk,az úton egyszer adtak paradicsomkonzervet.

Hegyeshalomnál a németek, S.S.-alakulat,vett át,ott kaptunk tölük kenyeret és sajtot.

December 9.-én érkeztünk meg Ravensbrückbe.Egy nagy Zelt-Lagerben laktunk 2500-an.Reggel és délután órákhosszat kellett Appelt állnunk,tekintet nélkül arra,hogy valaki beteg volt-e vagy sem. Rendszeresen ütöttek,vertek.

Kosztunk a következö volt:reggel keserü fekete, délban pár deci marharép leves, este egy kevés kenyér. Egy hónapig voltam Ravennsbrückben,ezalatt az idö alatt homokot lapáltoltam,ebböl állott a munkám.

Egy hónap mulva munkástranszportra választottak,700-an mentünk Pennigbe.Négy napos útra kaptunk élelmet,amely a következökböl állott: 1/2 kg kenyér, 5 dkg margarin, 2 dkg. szalámi.Egy hadiüzemgyárban dolgoztam napi 12 órát.Ha a nap munka után fáradtan hazamentünk,még akkor órákhosszat kellett Appelt állnunk,csak akkor kaptuk meg a levest. Vízben uszott egy kevés gerstli. A gyár elég távol volt a Lagertöl,teherautóval szállítottak oda,mert valamennyiünknek lefagyott a lába a hiányos öltözék következtében. Egy hónapig betegen feküdtem a Revieren,mikor felépültem,nem mentem vissza a gyárba, a Lagerben dolgoztam. Erösen lefagyott lábam elle-

Mondschein Györgyné.

nére a legkegyetlenebb hidegben is kint kellett Appelt állnom.

1945.IV.13.-án útnak indították gyalog az Lagert.Az elsö napon 24 órát meneteltünk egyfolytában. Leipzig környékém még 24 társnömmel együtt lemaradtunk,megszöktünk.Rettenetesen fáradtak voltunk,ledültünk a mezöre.Kitünt,hogy majdnem a front kellös közepén találtunk lefeküdni. Egy német katona elvitt minket onnan és betett egy üresen álló villamoskocsiba.Itt töltöttük az éjjelt,aztán mentünk tovább. Ruháinkat kifordítottuk,hogy a hátunkon levö vörös csik és a számok el ne árulják,hogy Häftlingek vagyunk.Mint magyar munkások vándoroltunk tovább.Chemnitz-Bornauban két hétig voltunk,kevés élelemért különféle munkát végeztünk egy pár ottani családnál.Majd mentünk tovább.Május 5.-én értük el a cseh határt,de akkor már csak 11-en voltunk együtt.Egy páran el is pusztultak közöttünk, mert vándorlásunk közben egyik társnönk valahogyan elárulta hogy zsidók vagyunk.Agyonlötték.Mi menekültünk,de lövöldöztek utnánunk. Egy tizenhárom éves kislányt löttek ki mellölem.

Mondschein Györgyné.

Jegyzökönyv: Alexander Teréz.

THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE
Dokumentációs Osztály